

Contes

Montessori

per acompanyar les emocions

Ioana Crisan @laioaneta

Il·lustracions d'Eva Delaserra



Estrella Polar

Contes
Montessori
per acompanyar les emocions

Estrella Polar

© del text: Ioana Crisan, 2025
© de les il·lustracions: Eva Delaserra, 2025
© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., Estrella Polar, 2025
Av. Diagonal 662-664, 08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat

Primera edició: setembre del 2025
ISBN: 979-13-87782-26-9
Dipòsit legal: B. 13.685-2025
Imprès a Espanya

El paper d'aquest llibre prové de boscos gestionats
de manera sostenible i de fonts controlades.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor.
La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté
l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre
contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement.
A Grup62 agraim que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa
d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.
Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu
fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO
a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.
Queda expressament prohibida la utilització o reproducció d'aquest llibre o de
qualsevol de les seves parts amb la finalitat d'entrenar o alimentar sistemes
o tecnologies d'intel·ligència artificial.

Avui és dimarts, hi ha escola i fa sol



—Avui és dimarts i fa sol! —li dic **alegre** a la mare mentre apugem juntes les persianes i mirem per la finestra.

Em pregunta si m'agrada que faci sol, i jo li dic que m'encanta perquè ens escalfa.

—És clar, és així. Bon dia, Olívia.

Li somric, l'abraço i li responc amb un «bon dia, mama!» ben enèrgic.

Tot seguit me'n vaig de dret a posar una altra boleta al calendari que tinc a l'habitació i compto les que hi ha mentre el meu germà petit m'observa amb atenció.

—N'hi ha set. Avui és dimarts, hi ha escola i fa sol.

—Què et ve de gust posar-te avui? —em pregunta la mare.

Vaig cap a l'armari i miro diverses opcions. Mentre la mare acompanya l'Àlex, el meu germà petit, jo trio uns mitjons, unes calcetes, aquells pantalons que m'agraden tant i aquella samarreta que té el dibuix d'un llop. M'encanten els llops!



Quan ja estic vestida, em molesta un mitjó. Intento moure'l, però em continua molestant.

—Aiiiiii! —crido mentre em deixo caure frustrada al llit.

La mare ve de seguida, m'observa i se m'asseu al costat.

—És el de la dreta o el de l'esquerra? —em pregunta.

Li ensenyo el peu dret i li dic que no me'l puc treure, mentre continuo provant de moure'l amb la mà.

—Ja ho veig... A vegades costa. És més difícil, així estirada. I si ho proves un altre cop?

M'aixeco, em trec el mitjó fent força i me'l torno a posar.

—Ho he aconseguit i ja no em molesta!



Anem a la cuina. Tinc molta gana.
La mare prepara l'esmorzar, l'Àlex l'ajuda i jo paro taula.
Un got per a mi, un per a l'Àlex, un per a la mare...
Quan tot està a punt, ens asseiem a la taula.
—Bon profit! —diu la mare somrient.
—Gràcies, igualment! —li responc mentre aixeco la mà.
Però, sense voler, dono un cop al got i...

CRAAAC

